

Institutiile oculte contemporane

AL FATAH. Miscare palestiniană, creată la 1 ianuarie 1966, pentru lupta armată împotriva institutiilor militare și economice israeliene din teritoriile palestiniene ocupate de Israel. Condușă de Yasser Arafat. După 1987, când relațiile cu americanii, Comunitatea Europeană și anumite organizații israeliene au evoluat, s-a optat pentru “intifada” (“războiul pietrelor”, lupta populară fără arme).

Pentru *Al Fatah*, Jihadul (Războiul Sfânt) se reduce la eliberarea națională; membrii mișcării care mor în luptă sunt declarați “sahizi”(martiri). După atentatul din 22 ianuarie 2002, comis de un palestinian înarmat cu armă automată, asupra unui grup de trecători israelieni, șeful diplomatiei israeliene, Shimon Peres, i-a cerut lui Arafat să se decida de organizarea pe care o conduce, declarând *Al Fatah* în afara legii și, de asemenea, să-i aresteze pe teroriști.

ARMATA ISLAMICĂ PENTRU ELIBERAREA LOCURILOR SFINTE

MUSULMANE. Organizația care a revendicat atentatele de vineri 14 august 1998 asupra ambasadelor Statelor Unite din Nairobi (Kenya) și Dar-Es-Sallam (Tanzania), al căror bilanț provizoriu este de 168 morți (155 în capitala kenyană) și aproape 5 000 răniți; 11 americani și-au pierdut viața în cele două atentate.

În iunie 1998, în timpul unui interviu televizat, Osama bin Laden, un multimilionar saudit (averea sa numără 140 milioane listerline), stabilit în Afganistan și bănuit a fi principalul responsabil al atentatului, s-a referit la o “fatwa” (edict religios emis de o autoritate teologică islamică) - antiamericană, ce anunța o zi neagră pentru Statele Unite.

ARMATA ZAPATISTĂ DE ELIBERARE NAȚIONALĂ. Miscare rebelă din provincia mexicană Chiapas, care luptă pentru drepturile indienilor din Mexic. Răscoala a fost inițiată la 1 ianuarie 1994, de “Comandantul Marcos”, sub a cărui figură carismatică, adesea scunsă de un ciorap negru prevăzută cu orificii în dreptul ochilor și gurii, se află un fost student în sociologie și filosofie la Paris, considerat a avea idei marxiste, pe adevăratul nume Rafael Sebastian Guillen Vicente. El este considerat “o adevărată legendă vie în rândul dezmostenitilor soartei din Mexic”. Într-un interviu acordat cotidianului *Le Monde*, “Comandantul Marcos” declara că “Armata Zapatistă nu este o mișcare de guerilă, ci, o armată ciudată care vorbește mult și luptă puțin sau de loc. Principala sa armă este cuvântul: în acest domeniu, succesele au fost mai evidente ca pe plan militar”.

Episcopul mexican, Samuel Ruiz, persistent în întreținerea legăturilor între mișcarea indienilor și statul mexican, sublinia la jumătatea deceniului trecut: “marea majoritate a populației țării sărăcește din cauza datoriilor externe, a presiunii din partea instituțiilor monetare internaționale și a politicii de restricții interne - 73 la sută din cei 14.807 copii născuți în tribul Chiapas în anul 1994 au murit; 80 la sută din populația din junglă și regiunile muntoase suferă de subnutriție, iar analfabetismul a crescut la peste 70 la sută în ultimii ani”. Episcopul Ruiz consideră că “Prima Lume” este responsabilă pentru acest sistem economic “inuman, amoral și necrestin”.

BANDA CELOR PATRU. A fost condusă de Chiang Ching, văduva lui Mao Zedun, născută în 1914; în 1938, ca tânără artistă la vârsta de 24 de ani, aceasta îl cunostea pe Mao, care avea atunci 45 de ani. În 1974, cu doi ani înainte de moartea lui Mao, s-a despărțit de acesta.

Gruparea a fost alcătuită din doi ziaristi și un muncitor; avea la bază credința că “într-o societate comunistă, va conduce în mod sigur o împărăteasă”. În 1976, după moartea lui Mao, încearcă un puci cu scopul de a prelua puterea, dar membrii grupului sunt arestați.

La 14 mai 1991, în timp ce la televizor se transmitea un film serial despre copilăria lui Mao, Chiang Ching (în vârstă de 77 de ani) s-a sinucis în închisoarea Quincheng.

CAMORRA. Termen de origine spaniolă, care semnifică o ceartă, o discuție, o dispută violentă. Termenul a fost adus în Italia de spanioli, ceea ce a făcut ca una din explicațiile date apariției *Camorrei*, ca asociație secretă, să fie aceea de creație a brigandajului străin.

Inițial, *Camorra* a fost, se pare, un anume gen de luptă patriotică, continuatoare a societății *Calderarilor*, societate ultraregalistă din Napoli, numită astfel de la căldarea pe care o avea drept simbol și emblemă.

Sub Ferdinand al II-lea, societatea *Calderarilor* a continuat să existe din motive politice, chiar și-a perfecționat în întreaga ei activitate, sub o denumire nouă - *Camorra*.

Societatea atinge apogeul dezvoltării sale în 1860, în timpul ultimei guvernări a regatului Neapole de către Burboni. Numai către 1860, “ea controla” (cum o face încă și în prezent), comerțul - licit sau clandestin - al fiecăruia din cele 12 cartiere din Napoli, metodic jecmănite, dar își lua sarcina de a menține disciplina printre deținuții închisorilor, autoritățile penitenciarelor făcând ele-însele apel la reductibila societate secretă pentru a menține ordinea în închisori” (Serge Hutin).

În secolul al XX-lea, *Camorra* și-a adaptat scopurile și metodele la societatea contemporană. Astfel, Nunzio de Falco, în vârstă de 47 de ani, poreclit Lupul era șeful *Camorrei* din Neapole și coordona traficul de droguri între Italia și Spania. Dar, la 13 noiembrie 1997 a fost arestat de poliția spaniolă, în sud-estul Spaniei, având asupra sa 10 milioane pesetas. În prezent, *Camorra* este încă puternică în Neapole: cele 60 de clanuri tradiționale (“cosche”) existente și-au pierdut însă structura de tip piramidal, nu mai respectă “codul de onoare” și acționează ca niște bande urbane obișnuite, implicate în afaceri imobiliare, depozitări de resturi menajere ilicite (un nou “filon” de exploatat), contrafacerea unor titluri bursiere, contrabanda cu țigări); “armata” *Camorrei* napolitane număra oficial în 1998, 6.356 persoane, care se sprijineau pe o “rețea” de cel puțin 200.000 de napolitani - o cincime din populația zonei orașului Neapole - căreia îi asigură venituri din contrabanda cu țigări. În acel an, *Camorra* napolitană era prezentată astfel de reputata jurnalistă Crina Sîrbu: “O rețea aproape imposibil de dezmembrat. Când statul a încercat cu cinci ani în urmă să eradichez acest negociu clandestin, contrabandistii au organizat o uriasă manifestație pe străzile din Neapole scandând <<Vrem să ne continuăm comerțul. Activitatea noastră este o muncă asemănătoare altora, este supapa socială>>!”.

CARTELE DROGURILOR. Organizatie clandestină columbiană, condusă de Pablo Escobar, cu sediul în orasul Medellin (2,8 milioane locuitori). În iulie 1992, acesta, împreună cu 9 confrati au reusit să evadeze din închisoare, punând condiții autorităților statului, în legătură cu predarea și apoi moartea sa.

CĂMĂȘILE ALBASTRE. Societate secretă chineză creată în aprilie 1932, ce reunea extremiști din Guomindang - partidul nationalist chinez și vâna conducătorii comunisti din Shanghai, Beijing, Canton și Hong Kong.

CONSILIUL PENTRU RELAȚII EXTERNE (CFR). A fost conceput în anul 1919, la Paris, ca filială din SUA a Institutului Regal de Afaceri din Londra și a diverselor Grupuri ale Mesei Rotunde. Înființat în 1921, l-a avut printre membrii fondatori pe Colonelul Edward Mandell House, consilierul președintelui SUA de atunci, Woodrow Wilson.

Pe lângă socialismul de stat, House dorea un guvern mondial unic, o singură armată mondială, o economie mondială unitară sub oligarhia financiară anglo-saxonă și un dictator al lumii slujit de un consiliu de doisprezece oameni credincioși... Principala coloană vertebrală a organizației s-a format pe linia cooperării financiare deja existente dintre Banca Morgan din New York și un grup de financieri internaționali din Londra, conduși de frații Lazard... Din cei cca 2.900 de membri, cel puțin 500 sunt foarte puternici, alți 500 fac parte din centre de influență, iar restul sunt influenți în viața universitară, mass-media, afaceri și finanțe, armată sau guvern. Câștiga sunt conservatori simbolici. Conform părerii unui om care a fost membru timp de 15 ani, Contra-Amiralul Chester Ward, fost judecător general al Marinei până în 1960, Acest scop de promovare a dezarmării și subordonare a suveranității și independenței naționale a SUA, într-un unic guvern mondial atotputernic este singurul obiectiv dezvăluit unei proporții de cca 95 % din 1.551 membri (în 1975). Mai există încă două scopuri ulterioare, pentru promovarea cărora se folosește influența CFR; dar e improbabil ca acestea să fie cunoscute de mai mult de 75 de membri, sau ca respectivele scopuri să fi fost vreodată identificate în scris. În cartea "The Price of Power", scrisă pentru Consiliul de Relații Externe, la scurt timp după Al Doilea Război Mondial, un grup de analiști CFR de marcă, sub conducerea lui Hanson Baldwin, a făcut afirmația că "scopul nostru suprem (subl.ns.), chiar dacă s-ar putea să se afle la decenii sau secole întregi distanță, trebuie să constea într-o lume unică, iar noi trebuie să încercăm

permanent să tămăduim, să peticim și să legăm, pentru a evita fortificarea finală a Europei în două tabere.

Pat Robertson

Sediul *CFR* se află în Pratt House, la colțul dintre Park Avenue și Sixty-Eight Street, în New York, vis-a-vis de ambasada rusă la ONU. Ramura din SUA a Institutului Regal de Afaceri din Londra mai este cunoscută sub numele de Institutia de Est. Printre membrii marcanti ai *CFR* se numără și George Bush și Henry Kissinger (ex-director al *CFR*), consilier de politică externă pentru doi președinți americani.

COSA NOSTRA. A luat naștere la sfârșitul secolului al XIX-lea - începutul secolului al XX-lea, când a avut loc marea emigrație către SUA. Printre cei care au părăsit Sicilia din motive economice, s-au aflat și câteva sute de mafioți, cei care au stat la baza organizării în SUA, a organizației secrete, *Cosa Nostra*, denumită inițial Mâna Neagră. *Cosa Nostra* acționează “de preferință” în 8 state mai bogate din cadrul SUA: New York, New Jersey, Illinois, Louisiana, Florida, Nevada, Michigan și Rhode Island dar operează “în profunzime” și în alte 9 state. În SUA, are constituite 24 de “familii”, dintre care 12 formează așa numita Comisie Națională, unde se iau cele mai importante hotărâri privind “politica” organizației. Cca 5 000 de membri acționează în toate aceste “familii”, toți italieni, în marea lor majoritate, de origine siciliană. “Familiiile” cuprind între 20 și 1000 de membri. În orașul New York și în împrejurimile acestuia acționează 5 familii din *Cosa Nostra*. Gangsterii sunt împărțiți uneori în două mari bande rivale: White Syndicate și Black Mafia.

Cifra de afaceri anuale a organizației întrece fondurile alocate bugetului militar american și, în general, reprezintă o sumă care este de trei ori mai mare decât totalul încasărilor statului italian. Numai de pe urma jocurilor de noroc și a pariurilor, *Cosa Nostra* obține profituri nete de 6 miliarde de dolari anual; din zona cazinourilor și hotelurilor luxoase ale Las Vegas-ului sunt transferați anual la bănci din Elveția și Bahamas cca 200 milioane dolari. Din comerțul cu stupefiante, *Cosa Nostra* obține mai mult decât veniturile firmei General Motor's. 10 % este cota care revine organizației din pariurile sportive ilegale.

Tenebroasa corporație a crimei dispune de aceeași structură organizatorică pe care o au giganticele companii industriale. Și așa cum ne spune Lamberto Artioli, activitatea organizației este subîmpărțită în adevărate ramuri interdependente care reprezintă, centralizează și administrează diversele și multiplele afaceri ale lumii subterane a infractorilor, ca și cum ar fi niste complexe productive. Există astfel o diviziune pentru achiziționarea și desfacerea drogurilor, una pentru împrumuturi cu dobândă (până la 90% pentru un împrumut săptămânal), una pentru șantajul privind strângerea gunoaielor din marile orașe (nici această activitate aducătoare de venituri nu a scăpat), una pentru hoții de autocare, alta pentru jocurile de noroc prohibite, una pentru “juke-box” (“cutii muzicale”, discotecă), alta pentru pariurile la manifestatii sportive (ogari și pelota în Florida; curse de cai la New York, Texas, Louisiana, California și, din nou, Florida; box și rugby în special la New York, baschet în multe state dar, mai ales, în Florida și California) și o diviziune financiară plasată, ca oricare altă firmă bancară, în centrul afacerilor bursiere de pe Wall Street.

În aprilie 1961, la hotelul "Ambasador East" din Chicago s-au întâlnit presedintele John Kennedy si mafiotul Salvatore Giancana, pentru a pune la cale lichidarea lui Fidel Castro. Ulterior, Skinny d'Amato, colaborator apropiat al lui Giancana declara: "Kennedy promisese Cosei Nostra, că dacă va fi ajutat să devină presedinte, va permite revenirea în America a lui Joe Adonis, un alt mare mafiot". Promisiunea nu a fost respectată, pentru că fratele său, Robert, procuror general, nu a acceptat asa ceva. In iunie 1963, Santos Trafficante, seful *Cosei Nostra* din Florida sutinea că "fratii Kennedy sunt necinstiti sau uită să-si tină cuvântul. Acest tânăr Kennedy va avea neplăceri, va fi asasinat".

La 23 septembrie 1966 s-a produs prima captură de căpetenii ale organiztiei Cosa Nostra, într-un orăsel faimos pentru turneul de tenis pe care-l găzduieste în fiecare an - Forest Hills. Se pare că aceasta s-a datorat dezvăluirilor aproape complete pe care le făcuse gangsterul Joe Valachi, arestat în 1963 la New York.